

3. Юдова-Романова К. Сучасні системи сценічного звукового забезпечення. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Сценічне мистецтво*. 2020. № 3 (2). С.193–209.

4. Howard D., Angus J. *Acoustics and Psychoacoustics*. Oxford: Focal Press, 2009. 496 p.

5. Kaye D., LeBrecht J. *Sound and Music for the Theatre: The Art and Technique of Design*. New York: Routledge, 2015. 428 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-78>

СУЧАСНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ГРИ НА БАЯНІ/АКОРДЕОНІ

Коцюрба Б. Б.

*старший викладач циклової комісії народних інструментів
Комунальний заклад вищої освіти «Луцький педагогічний коледж»
Волинської обласної ради
м. Луцьк, Україна*

Навчання гри на музичному інструменті, зокрема на баяні (акордеоні) – це особлива форма загальнокультурного та інтелектуального розвитку особистості. Воно включає формування естетичного смаку, художньої уяви, емоційної культури, інтелектуального розвитку, потребує вольових якостей та артистизму. А. В. Береза зазначає: «Аналіз навчально-методичних джерел та вивчення передового педагогічного досвіду свідчать, що з другої половини ХХ століття під впливом педагогічних концепцій, щодо інтенсифікації навчального процесу у музичній педагогіці акценти зміщуються з технологічно-понятійного навчання на розвивальне» [1, с. 6].

Метод – це систематизований спосіб або підхід до вирішення конкретного завдання чи досягнення певної мети. В контексті викладання гри на баяні (акордеоні), метод може охоплювати різноманітні стратегії навчання, техніки вправ, підбір репертуару, підхід до аналізу музичних творів та інші аспекти, що допомагають учням розвивати свої навички та музичні здібності. Під час роботи зі здобувачами освіти можна застосовувати різні методи навчання.

В процесі організації навчально-виховної діяльності використовуються наочні, словесні та практичні методи роботи:

– Наочний метод передбачає вплив на всі органи чуття: слух, зір та інші та включає в себе виконання музичних творів, показ фотографій композиторів, музичних інструментів, репродукцій картин художників на теми музичних творів тощо. Цей метод широко застосовується в навчанні дітей з особливими потребами. Наприклад, діти з вадами слуху можуть відтворювати ритмічні малюнки, використовуючи графічне

зображення тривалостей нот мелодій. Для активізації пізнавальної діяльності дітей з розумовою відсталістю також можна використовувати різноманітний дидактичний матеріал.

– Використання словесних методів, таких як розповідь, пояснення, закріплення знань та постановка питань, допомагає викладачеві у передачі нової інформації, формуванні відповідної атмосфери та емоційному налаштуванні слухачів.

– Практичні методи спрямовані на передачу викладачем інформації та на її активне сприйняття і засвоєння здобувачем. При роботі з дітьми практичні методи ефективні в разі освоєння дітьми способів музичних дій, наприклад, навичок співу, руху під музику. Здобувачі освіти вивчають різноманітні музичні твори, починаючи з простіших та поступово переходячи до більш складних композицій. Одним з основних методів викладання гри на баяні (акордеоні) є виконання спеціально розроблених вправ для розвитку технічних навичок, таких як швидкість, точність, координація рухів тощо.

Методи активізації навчально-пізнавальної діяльності сприяють засвоєнню навчальної інформації, розвитку музичних здібностей та необхідних навичок. У процесі роботи зі здобувачами освіти важливими є мотивація, заохочення та контроль виконання завдань.

Сучасні методи викладання гри на баяні (акордеоні) включають в себе різноманітні підходи. Сучасні технології, такі як комп'ютерні програми, відеозаняття, онлайн-ресурси, спеціалізовані додатки допомагають зробити навчання більш ефективним, захоплюючим, відповідним сучасним тенденціям. «Завдяки сучасним комп'ютерним технологіям, студенти можуть використовувати інтерактивні додатки, програми та веб-ресурси, що візуалізують музичні поняття, терміни, такі як ноти, акорди, гармонії та ритми» [2, с.271]. Використання аудіо та відеоматеріалів допомагає здобувачу освіти краще розуміти та аналізувати музичні композиції. Включення креативних завдань (імпровізація, створення власних аранжувань) стимулює розвиток творчої особистості. Навчання гри на інструменті у популярних сучасних стилях, жанрах, таких як поп, рок, електронна музика тощо, використання інтерактивних технологій, впровадження новаторських педагогічних методик сприяє більшій мотивації та зацікавленості здобувача освіти.

Усі ці методи можуть бути використані окремо або комбінуватися залежно від потреб та вподобань здобувача освіти, навчальних завдань, особливостей музичного інструменту.

Література:

1. Береза А. В., Нестерович Б. І. Удосконалення виконавської підготовки баяніста в процесі самостійної роботи: навч.-мет. посіб. 2-ге вид., змін. і допов. Вінниця: Нова Книга, 2011. 176 с.

2. Коцюрба Н. Є. Сучасні технології та інструментарій в музичному мистецтві крізь призму часу. Культурно-мистецькі практики: світовий та український контекст: монографія. Рига, Латвія: «Baltija Publishing», 2023. 622 с. С.270-302. doi.org/10.30525/978-9934-26-322-4-13

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-390-6-79>

FORMATION OF SOFT SKILLS OF STUDENTS OF ARTISTIC AND PEDAGOGICAL EDUCATION

Kulikova S. V.

*Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Doctoral student at the Department of Art Education
Volodymyr Vinnichenko Central Ukrainian State University
Kropyvnytskyi, Ukraine*

Modern requirements for higher education, changes in information technologies and the increase in the availability of information, together with changes in social life, which require the presence of a wide range of knowledge and competences in modern specialists, as well as the ability to quickly adapt to changing conditions, require modern institutions of higher education of education, ensuring a high-quality educational process, with its focus on the combination of traditions and innovations in education and the formation of a high-quality specialist for the modern labor market.

The modern labor market in the artistic and socio-cultural field needs not just a specialist – a professional in his own field. For professional implementation, development and success in personal and social life, a modern specialist must be able to quickly adapt to changing conditions, make balanced and informed decisions in conditions of uncertainty and lack of information, establish effective interpersonal communications with colleagues, management, representatives of the scientific community, the public, resolve conflict situations, show empathy, organize one's own life, professional activity and development in existing conditions, leadership qualities and the ability to take responsibility, etc [1, p. 145].

As evidenced by modern studies in sociology, economics and pedagogy, today it is precisely such qualities and skills that are united by the concept of soft skills, along with other equal conditions (in particular, the same level of professionalism, professional qualifications) that determine the success of a specialist on the labor market, and the individual in life [4].

The question of the formation of soft skills during the acquisition of higher education by students has become relevant in the last few decades. However, considering the experience and trends in the development of higher education